

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D., a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

žalobkyně: **Mgr. S. W.**, narozena „X“,
bytem „X“,
zastoupena JUDr. Janem Walterem, advokátem,
sídlem Volyňských Čechů 837, 438 01 Žatec,

proti
žalovanému: **Městský úřad Vejprty**, stavební úřad,
sídlem Tylova 870/6, 431 91 Vejprty,

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

takto:

- I. Žalovaný je **povinen** ve lhůtě 45 dnů od právní moci tohoto rozsudku rozhodnout o žádosti žalobkyně o informace datované dnem 30. 4. 2017, zn. Z/890/2012, doručené do datové schránky žalovaného dne 30. 4. 2018, nebo informace poskytnout.
- II. Žalovaný je povinen **zaplatit** žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši **12 200 Kč** do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

1. Žalobkyně se žalobou podanou prostřednictvím svého právního zástupce domáhala ochrany proti nečinnosti žalovaného spočívající v tom, že žalovaný řádně nereagoval na její žádost ze dne 30. 4. 2017, kterou požadovala informaci podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „InfZ“). Současně se žalobkyně v žalobě domáhala toho, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit žalobkyni náklady soudního řízení.

Žaloba

2. V žalobě žalobkyně uvedla, že dne 30. 4. 2018 požádala žalovaného o poskytnutí stížnosti či stížností na nevhodné určení Ing. V. jako oprávněné úřední osoby ve věci šetření správního deliktu spočívajícího v protiprávním užívání objektu K. č. p. x k bydlení včetně poskytnutí informací o vyrozumění žalovaného o vyřízení této stížnosti. Žalobkyně konstatovala, že žalovaný na její žádost nereagoval, proto dne 16. 5. 2018 podala v souladu s § 16a odst. 1 písm. b) InfZ stížnost. Žalobkyně dále uvedla, že požadovanou informaci, rozhodnutí o odmítnutí žádosti ani rozhodnutí o její stížnosti neobdržela. Není jí známo, zda stížnost byla předána nadřízenému správnímu orgánu.
3. Žalobkyně s odkazem na čl. 17 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a na příslušná ustanovení InfZ namítala, že žalovaný přijal žádost dne 30. 4. 2018, lhůta podle § 14 odst. 5 písm. d) InfZ uplynula dne 15. 5. 2018 a v této lhůtě nedošlo ani k poskytnutí informace, ani k vydání rozhodnutí o odmítnutí žádosti. Stížnost proti nečinnosti došla žalovanému dne 16. 5. 2018 a ve lhůtě podle § 16a odst. 5 InfZ (do 23. 5. 2018) měl žalovaný stížnost sám vyřídit v rámci autoremedury nebo stížnost předat se spisem nadřízenému orgánu; o stížnosti měl nadřízený správní orgán - Krajský úřad Ústeckého kraje rozhodnout do 7. 6. 2018. Informace však žalobkyni poskytnuta nebyla, nebylo rozhodnuto ani o její stížnosti. Žalobkyně podotkla, že postupem (nečinností) žalovaného a/nebo Krajského úřadu Ústeckého kraje byla zkrácena na svém právu na informace. Důsledkem této nečinnosti je podle žalobkyně faktické odepření informace.
4. S poukazem na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 11. 2009, sp. zn. 4 Ans 15/2009, a ze dne 19. 11. 2014, sp. zn. 3 As 26/2014 žalobkyně uvedla, že je třeba se bránit nečinnosti při vyřizování žádosti o informace, nikoli při vyřizování následné stížnosti, přičemž uložení povinnosti rozhodnout o žádosti o poskytnutí informací neznamená, že žalovaný subjekt nemůže informace poskytnout. Žalobkyně shrnula, že vyčerpala prostředky stanovené InfZ k její ochraně před nečinností žalovaného [podala bezúspěšně stížnost podle § 16a odst. 1 písm. b) InfZ], a proto jí nezbylo než se domáhat ochrany práva na informace touto žalobou.

Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný k opakované výzvě soudu předložil písemné vyjádření k žalobě, v němž uvedl, že celá problematika se týká stavebního řízení ve věci „Pila Kovářská“, ve které žalobkyně aktivně vystupuje, přičemž spisový materiál postoupil žalovaný Krajskému úřadu Ústeckého kraje. Podáním ze dne 12. 2. 2019 žalovaný své vyjádření doplnil tak, že dne 5. 6. 2018 zaslal do datové schránky právního zástupce žalobkyně sdělení o odložení žádosti o poskytnutí informací s uvedením, že tato problematika již nenáleží do působnosti žalovaného.

Doplnění žaloby a replika

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

6. Žalobkyně podáním ze dne 13. 11. 2018 doplnila svá tvrzení a důkazní návrhy. Konstatovala, že se dne 13. 7. 2018 obrátila se žádostí dle § 80 odst. 3 správního řádu na nadřízený orgán žalovaného – Krajský úřad Ústeckého kraje (dále jen „krajský úřad“), který k její žádosti reagoval po podání žaloby tak, že opatřením proti nečinnosti ze dne 14. 9. 2018, č. j. 419/UPS/2018-3, JID: 148491/2018/KUUK/Mou, přikázal žalovanému, aby ve stanovené lhůtě předložil krajskému úřadu stížnost žalobkyně ze dne 16. 5. 2018 spolu se spisovým materiálem, pokud ve stejné lhůtě stížnosti sám nevyhoví poskytnutím požadovaných informací nebo vydáním rozhodnutí, kterým žádost žalobkyně o informace ze dne 30. 4. 2017 odmítne. Žalovaný ani k opakované výzvě krajského úřadu o žádosti žalobkyně ze dne 30. 4. 2017 nerozhodl, žalobkyní podanou stížnost nadřízenému orgánu nepostoupil.
7. V replice ze dne 26. 11. 2018 žalobkyně k tvrzení žalovaného, že celá problematika se týká věci „Pila Kovářská“, připomněla, že její žádost ze dne 30. 4. 2017 (myšleno žádost doručenou žalovanému dne 30. 4. 2018, což žalobkyně upřesnila podáním ze dne 10. 6. 2019) se netýkala stavebního řízení „Pila Kovářská“, jak se mylně domnívá žalovaný, ale směřovala k poskytnutí informací na určení konkrétního úředníka oprávněnou úřední osobou.

Ústní jednání před soudem

8. K ústnímu jednání konanému dne 24. 7. 2019 se žalobkyně a právní zástupce nedostavili a z jednání se omluvili.
9. Tajemník žalovaného při jednání soudu uvedl, že na žádost o informace bylo reagováno jejím odložením ze dne 5. 6. 2018, ačkoliv došlo k chybě v datu, neboť bylo uvedeno, že žádost přišla dne 30. 4. 2017, ale správně přišla v roce 2018. Na dotaz soudu, zda dne 30. 4. 2017 žalovanému od žalobkyně byla doručena nějaká žádost o poskytnutí informací, uvedl, že tuto skutečnost kontroloval v deníku pošty a v tento den žádná žádost o informace od žalobkyně žalovanému doručena nebyla. Zdůraznil, že rok 2017 se prvně objevil již v podání žalobkyně v její žádosti o poskytnutí informací.
10. K dotazu soudu, zda mezi žalovaným a žalobkyní někdy dochází k nejasnostem ohledně skutečnosti, jaké podání bylo vyřízeno konkrétním úkonem žalovaného, uvedl, že někdy k těmto nejasnostem dochází s tím, že žalobkyni není zřejmé, k jaké žádosti o poskytnutí informací se jednotlivé odpovědi žalovaného vztahují. Tyto nejasnosti jsou ze strany žalovaného odstraňovány většinou v rámci komunikace s nadřízeným správním orgánem, na který se se svými stížnostmi a odvoláními žalobkyně běžně obrací. Dopisem obdobným, jaký žalovaný předložil při jednání, jsou tyto nejasnosti řešeny výjimečně – za celou dobu k tomu došlo asi 3x. Tajemník žalovaného k provedení dokazování uvedl, že ve výzvách krajského úřadu je uvedeno, že věc má být předložena k vyřízení stížnosti, pokud ji nevyřídí nebo pokud již nebyla vyřízena. Měl za to, že věc byla vyřízena odložením ze dne 5. 6. 2018, proto na přípisy a výzvy krajského úřadu již nijak nereagoval. Poukázal na skutečnost, že od žalobkyně a jejího právního zástupce je doručováno žalovanému velké množství podání. S ohledem na personální obsazení městského úřadu nestačí tato podání leckdy ani číst, natož je vyřizovat. Rovněž poukázal na velké množství korespondence, kterou musí úřad vyřizovat ve vztahu k různým žádostem žalobkyně a jejího právního zástupce o poskytnutí informací. Rovněž zmínil, že veškeré žádosti žalobkyně se týkají řízení vedeného stavebním úřadem městského úřadu ve věci stavebního řízení „Pila Kovářská“. K dotazu soudu, proč se liší č. j. uvedené na žádosti předložené Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

žalovaným při jednání soudu a č. j., kterým byla věc označena v odložení věci ze dne 5. 6. 2018, žalovaný uvedl, že stavební úřad a samotný městský úřad mají každý svoji vlastní spisovou službu. Původně byla žádost adresována stavebnímu úřadu, a proto dostala č. j. ve spisové službě stavebního úřadu a následně byla předána k vyřízení tajemníkovi s tím, že takové podání pak dostává jednací číslo ve spisové službě městského úřadu. Žalovaný pro úplnost poznamenal, že paní Š., která předávala žádost o informace ze stavebního úřadu městskému úřadu, je jako jediný zaměstnanec stavebního úřadu ve věci „Pila Kovářská“ považována za podjatou osobu. Závěrem navrhl zamítnutí žaloby.

11. Soud podle ustanovení § 52 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „s. ř. s.“) na návrh žalobkyně provedl důkaz čtením žalobkyní předložených listin, a to listinou datovanou dne 30. 4. 2017 nazvanou „Žádost o informace podle zákona č. 106/1999 Sb.“ zn. Z/890/2012 (č. l. 5), doručenkou ze dne 30. 4. 2018, ID 571681522 (č. l. 7), dále „Stížností na postup Městského úřadu Vejprty, stavebního úřadu při vyřizování žádosti o informace ze dne 30. 4. 2018“ (č. l. 6), doručenkou ze dne 16. 5. 2018, ID 576053497 (č. l. 11), listinou ze dne 14. 9. 2018 nazvanou „Opatření Krajského úřadu Ústeckého kraje proti nečinnosti č. j. 419/UPS/2018-3, JID: 148491/2018/KUUK/Mou“ (č. l. 26), Výzvou k předložení stížnosti ze dne 9. 11. 2018 (č. l. 27), Sdělením žalobkyně ze dne 13. 6. 2018 včetně doručenky ze dne 13. 6. 2018, ID 583920771 (č. l. 54-55), Žádostí žalobkyně ze dne 12. 12. 2018 o specifikaci věci včetně doručenky ze dne 12. 12. 2018, ID 631457802 (č. l. 57-58), Opakovanou žádostí žalobkyně o specifikaci věci ze dne 14. 1. 2019 a ze dne 14. 2. 2019 (č. l. 59-62), Dotazy žalobkyně ze dne 14. 3. 2019 a ze dne 14. 4. 2019 na identitu věci včetně doručenek ze dne 14. 3. 2019, ID 657414051, ze dne 14. 4. 2019, ID 667168256 (č. l. 63-66) a Výzvou ze dne 20. 6. 2019, JID: 102003/2019/KUUK (č. l. 78). Dále soud provedl důkazy listinami předloženými žalovaným při jednání soudu, a to Žádostí o informace podle zákonem č. 106/1999 Sb. datovanou 30. 4. 2017, značka podatele uvedená Z/890/2012 s podacím razítkem a č. j. 1549/18, dále emailem ze dne 9. 5. 2018 od Ing. B. Š. Městu Vejprty – Ing. R. V. s předmětem žádost o informace „X“ z 30. 4. 2018 a přípisem ze dne 10. 7. 2018, kterým je reagováno na dopis JUDr. Jana Waltera ze dne 4. 7. 2018.

Posouzení věci soudem

12. Žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s. se po bezvýsledném vyčerpání prostředků k nápravě nečinnosti ve správním řízení lze domáhat, aby v případě nečinnosti správního orgánu soud uložil příslušnému nečinnému správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Žalovaným je podle odst. 2 téhož ustanovení ten správní orgán, jenž má podle žalobního tvrzení povinnost rozhodnutí vydat. Podle § 81 odst. 1 s. ř. s. soud o této žalobě rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.
13. Z práve uvedeného vyplývá, že v tomto řízení vedeném podle části třetí hlavy druhé dílu druhého s. ř. s. se nelze domáhat uložení povinnosti vydat jakékoliv rozhodnutí či osvědčení, nýbrž jen taková rozhodnutí a osvědčení, která lze považovat za správní akty jako výsledky činnosti správních orgánů při výkonu veřejné správy. Zcela základním předpokladem pro uložení povinnosti správního orgánu vydat rozhodnutí či osvědčení je tedy skutečnost, že správní orgán je nečinný při vydání rozhodnutí nebo osvědčení ve smyslu § 65 a násl. s. ř. s., tj. musí se jednat o materiální správní akt, kterým se zakládá, mění či závazným způsobem určuje veřejné subjektivní právo či povinnost, popř. jiným Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

způsobem se zasahuje do právní sféry účastníka správního řízení. V řízení o žalobě proti nečinnosti správního orgánu je soud oprávněn zkoumat pouze to, zda v příslušné věci samé došlo ve stanovené lhůtě k vydání rozhodnutí nebo jestli vůbec takové rozhodnutí mělo být na žádost žalobce vydáno. To jinými slovy znamená, že soud není oprávněn posuzovat formální náležitosti již vydaných rozhodnutí a rovněž je vyloučeno, aby soud posuzoval, zdali měl správní orgán svým rozhodnutím či osvědčením žalobci vyhovět.

14. Na tomto místě soud předesílá, že po vyhodnocení skutkového a právního stavu dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
15. Soud se nejprve zabýval otázkou pasivní legitimace a tím, zda je žaloba proti nečinnosti správního orgánu použitelným prostředkem ochrany v dané věci. Soud vycházel z rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 11. 2018, č. j. 5 As 18/2017-40, www.nssoud.cz, ve kterém je uvedeno, že potvrzení postupu povinného subjektu podle § 16a odst. 6 písm. a) InfZ, vydané na základě stížnosti dle § 16a odst. 1 písm. b) téhož zákona není rozhodnutím o žádosti o poskytnutí informace; žadatel o informaci se může bránit vůči povinnému subjektu nečinnostní žalobou podle § 79 odst. 1 s. ř. s. Dále Nejvyšší správní soud uvedl, že jednotlivce se stížností dle § 16a odst. 1 písm. b) či c) InfZ může domáhat vyřízení celého obsahu žádosti o informace. Bezvýsledným vyčerpáním prostředků ochrany proti nečinnosti (nedojde k rozhodnutí ve věci samé – odmítnutí či odložení žádosti, případně její části, či poskytnutí informace – tedy vyřízení celého obsahu žádosti) budou splněny podmínky pro podání žaloby dle § 79 s. ř. s. Žalobce se v řízení před soudem může domáhat vydání rozhodnutí ve věci (obdobně jako v řízení před správním orgánem). Shledá-li soud žalobu důvodnou, nařídí povinnému subjektu, aby o žádosti rozhodl.
16. Dle § 52 odst. 1 s. ř. s. rozhodne soud, které z navržených důkazů provede, může provést i důkazy jiné. V daném případě žalovaný na podporu svých tvrzení doložil toliko podání ze dne 12. 2. 2019, správní spis však přes výzvy soudu nedoložil. Soud tedy prováděl dokazování listinami předloženými žalobkyní a dále i listinami, které předložil žalovaný při jednání.
17. Z listiny datované dne 30. 4. 2017 nazvané jako „Žádost o informace podle zákona č. 106/1999 Sb.“ zn. Z/890/2012 bylo zjištěno, že žalobkyně se v zastoupení právního zástupce JUDr. Jana Waltera, advokáta, domáhala po žalovaném poskytnutí informací dle InfZ, a to *poskytnutí stížnosti/í na nevhodné určení Ing. V. jako oprávněné úřední osoby ve věci šetření správního deliktu spočívajícího v protiprávním užívání objektu „X“ k bydlení a poskytnutí vyrozumění stavebního úřadu o vyřízení této stížnosti*. Předmětná žádost byla do datové schránky žalovaného doručena dne 30. 4. 2018 v 9:50:35 hod., jak vyplývá z kopie dodejky ID 571681522. Dne 16. 5. 2018 v 12:56:45 hod. doručila žalobkyně do datové schránky žalovaného pod ID zprávy 576053497 podání nazvané jako „Stížnost na postup Městského úřadu Vejpřty, stavebního úřadu při vyřizování žádosti o informace ze dne 30. 4. 2018“. Touto stížností reagovala žalobkyně na nečinnost žalovaného, který ačkoliv obdržel dne 30. 4. 2018 žádost žalobkyně o poskytnutí informací, na tuto v zákonem stanovené lhůtě ani později nereagoval. Po podání žaloby doplnila žalobkyně k důkazu listiny – Opatření Krajského úřadu Ústeckého kraje proti nečinnosti č. j. 419/UPS/2018-3, JID: 148491/2018/KUUK/Mou ze dne 14. 9. 2018, z něhož se podává, že nadřízený správní orgán uložil žalovanému povinnost rozhodnout o žádosti žalobkyně ze dne 30. 4. 2017 a v případě, že tak neučiní, aby nadřízenému správnímu orgánu postoupil stížnost

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

žalobkyně ze dne 16. 5. 2018. K předložení předmětné stížnosti žalobkyně byl žalovaný nadřízeným správním orgánem opakovaně vyzýván.

18. Z podání žalovaného ze dne 12. 2. 2019 bylo soudem zjištěno, že žalovanému byla dne 30. 4. 2018 doručena žádost žalobkyně o informaci týkající se problematiky „Pila Kovářská“, na kterou měl žalovaný reagovat tím, že dne 5. 6. 2018, odeslal žalobkyni do datové schránky sdělení o odložení této žádosti, neboť tato problematika nenáleží do působnosti žalovaného a žalovaný měl za to, že žalobkyni již odpověděl a spisový materiál postoupil Krajskému úřadu Ústeckého kraje. Žalobkyně však k tomuto sdělení žalovaného uvedla, že jeho reakce se vztahuje k jiné žádosti žalobkyně o poskytnutí informací. S ohledem na vyloučení pochybností, zda se skutečně nejednalo o reakci žalovaného na žádost žalobkyně o poskytnutí informací doručenou žalovanému dne 30. 4. 2018, vyzývala žalobkyně žalovaného ke specifikaci věci (výzva ze dne ke 12. 12. 2018, 14. 1. 2019, 14. 2. 2019 a ze dne 14. 4. 2019), na níž žalovaný odložením ze dne 5. 6. 2018 reagoval.
19. Podle § 16a odst. 1 písm. c) InfZ stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace může podat žadatel, kterému byla informace poskytnuta částečně, aniž bylo o zbytku žádosti vydáno rozhodnutí o odmítnutí.
20. Podle § 16a odst. 6 písm. a) InfZ nadřízený orgán při rozhodování o stížnosti podle odstavce 1 písm. a), b) nebo c) přezkoumá postup povinného subjektu a rozhodne tak, že postup povinného subjektu potvrdí.
21. Z uvedeného plyne, že žalobkyně vyčerpala prostředek proti nečinnosti žalovaného, jímž byla stížnost ze dne 16. 5. 2018, zn. Z/890/2012, doručená do datové schránky žalovaného téhož dne, jejíž užití nevedlo dle žalobkyně k vyřízení její žádosti, neboť jak vyplývá z obsahu soudního spisu, žalovaný ani přes opatření proti nečinnosti ze strany nadřízeného orgánu o žádosti žalobkyně nerozhodl a jí podanou stížnost nadřízenému orgánu nepostoupil k dalšímu řízení. V takovém případě má žalobkyně možnost obrátit se na soud se žalobou proti nečinnosti přímo povinného subjektu, žalovaného, aby mu bylo uloženo o celé žádosti rozhodnout, což žalobkyně učinila. Soudu tedy nic nebránilo přistoupit k meritornímu přezkumu žaloby.
22. Předmětem přezkumu je to, zda žalovaný má povinnost vyřídit žádost žalobkyně o informace ze dne 30. 4. 2017 (doručenou do datové schránky žalovaného dne 30. 4. 2018), neboť zatím nebyla nijak vyřízena.
23. Podle § 15 odst. 1 InfZ, pokud povinný subjekt žádosti nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti (dále jen "rozhodnutí o odmítnutí žádosti"), s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.
24. Z InfZ mimo jiné vyplývá, že povinný subjekt může žádost vyřešit buď tak, že žádost odloží [§ 14 odst. 5 písm. a), c) InfZ], nebo žádosti vyhoví, tedy poskytne požadované informace [§ 14 odst. 5 písm. d) InfZ], nebo žádost odmítne [§ 15 odst. 1 InfZ].
25. Každá žádost o poskytnutí informací podaná podle InfZ musí být celá vyřízena některým ze zákonem předpokládaných způsobů. Zákon přitom nedává povinnému subjektu pravomoc k tomu, aby se doručenou žádostí či její částí nezabýval, tedy aby ji nijak nevyřídil (viz rozsudky Městského soudu v Praze ze dne 25. 10. 2016, č. j. 8 A 106/2016–40; ze dne 20. 7. 2017, č. j. 8 A 127/2016–390, www.nssoud.cz).
26. Ke shodným závěrům dospěla i odborná literatura (Jelínková, J., Tuháček, M.: Zákon o svobodném přístupu k informacím. Praktický komentář, Wolters Kluwer, Praha, 2017,

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

komentář k § 14 odst. 5 InfZ), která uvádí, že: „[N]edojde-li k odložení žádosti pro nedostatek působnosti povinného subjektu (nebo pro nedoplnění žádosti), ani k vydání rozhodnutí o odmítnutí žádosti podle § 15 (z některého z důvodů ochrany informací podle § 7 až 11, event. jiného zákona, resp. pro faktický důvod neexistující informace, resp. pro neupřesnění žádosti), musí být informace poskytnuta ve lhůtě nejpozději do 15 dnů ode dne přijetí žádosti nebo ode dne jejího doplnění [či upřesnění žádosti, i když v tomto případě tak § 14 odst. 5 písm. d) nestanoví výslovně, zjevně opomenutím zákonodárce];...“

27. Porovnáním požadavků žalobkyně uvedených v žádosti a předložených listin je zřejmé, že žádost žalobkyně ze dne 30. 4. 2017 nebyla vyřízena žádným ze zákonných způsobů. Měl-li žalovaný za to, že o žádosti žalobkyně ze dne 30. 4. 2017 rozhodl tak, že tuto odložil ve smyslu § 14 odst. 5 písm. c) InfZ dne 5. 6. 2018, měl toto své sdělení přes opakovanou výzvu žalobkyně upřesnit, neboť z něj není patrné, zda jeho sdělení mělo být vyřízením žádosti žalobkyně o poskytnutí informací ze dne 30. 4. 2017, doručené do datové schránky žalovaného dne 30. 4. 2018, když žalovaný ve svém vyjádření ze dne 5. 6. 2018 uvedl, že reaguje na žádost žalobkyně o poskytnutí informací, kteřou obdržel dne 30. 4. 2017. Soud dále konstatuje, že přes rozsáhlé dokazování, které bylo provedeno při jednání a z velké části nahrazovalo absenci správního spisu, se nepodařilo přiřadit žádost datovanou dnem 30. 4. 2017 k odložení věci ze dne 5. 6. 2018. Je tomu tak mimo jiné proto, že neodpovídá spisová značka přiřazená žádosti spisové značce uvedené v odložení ze dne 5. 6. 2018. Z odložení věci ze dne 5. 6. 2018 není patrné, jaké věci se týká ani jaké žádosti. Žalovaný odkazoval při jednání soudu na dopis ze dne 10. 7. 2018, kterým měl vysvětlovat právnímu zástupci žalobkyně, ke které žádosti se vztahuje odložení věci ze dne 5. 6. 2018. Soud však musí konstatovat, že z dopisu ze dne 10. 7. 2018, kterým bylo reagováno na dopis ze dne 4. 7. 2018, není patrné, k jaké věci či žádosti se vztahuje, je adresován právnímu zástupci žalobkyně, a nikoliv žalobkyni prostřednictvím právního zástupce, ani obsahově nedává ve vztahu k předmětné žádosti datované dnem 30. 4. 2017 smysl, a pokud by byl k této žádosti vztažen, výsledek by byl ještě více matoucí. Vedle toho je nutno konstatovat, že žádná ze žalobkyní předložených žádostí o vysvětlení, k čemu se odložení věci ze dne 5. 6. 2018 vztahuje, nebyla žalobkyní datována dnem 4. 7. 2018.
28. Soud konstatuje, že posouzení žádosti a rozhodnutí o ní je v daném případě výhradně věcí žalovaného. Na správní orgán jsou při jeho činnosti kladeny zvýšené nároky oproti adresátům veřejné správy, a to proto, že se u správního orgánu předpokládá vysoká míra profesionality a odborné erudice, neboť jen tak může být naplněn požadavek dobré správy, jak na něj odkazuje i ustanovení § 8 odst. 2 správního řádu. Adresátovi činnosti správního orgánu musí být objektivně zřejmé, k čemu se činnost správního orgánu vztahuje, neboť bez znalosti jemu ukládaných povinností či přiznávaných práv nemůže adresát přizpůsobit své chování požadavkům jemu adresovaných norem. Tak tomu bylo i v projednávané věci, kde, byť na počátku byla i chyba na straně žalobkyně, a to v psaní data žádosti, neformuloval žalovaný své akty formulovat tak, aby bylo zřejmé, k jaké věci se vztahují. Soud tak musí konstatovat, že ani z odložení věci ze dne 5. 6. 2018, a to ani ve spojení s dopisem žalovaného ze dne 10. 7. 2018 není patrné, že by jimi byla žádost žalobkyně vyřízena. Vzhledem k tomu, že žalovaný neprokázal, že žádost žalobkyně o poskytnutí informací vyřídil některým ze zákonem předvídaných způsobů, nezbyvá než konstatovat, že žalovaný je v dané věci nečinný.
29. Z tohoto důvodu posoudil soud žalobu jako důvodnou a v souladu s § 81 odst. 2 s. ř. s. uložil žalovanému v předmětném řízení vydat ve věci meritorní rozhodnutí, a to ve lhůtě

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

45 dnů od právní moci rozsudku, která je součtem lhůt podle § 14 odst. 5 písm. b) a d) InfZ.

30. Jelikož žalobkyně měla ve věci plný úspěch, soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalovanému zaplatit jí do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení o předmětné žalobě v celkové výši 12 200 Kč, která se skládá z částky 2 000 Kč za soudní poplatek za podání žaloby, z částky 9 300 Kč za tři úkony právní služby právního zástupce žalobkyně JUDr. Jana Waltera po 3 100 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen „AT“) [převzetí a příprava zastoupení - § 11 odst. 1 písm. a) AT, podání žaloby - § 11 odst. 1 písm. d) AT, podání repliky ze dne 26. 11. 2018 - § 11 odst. 1 písm. d) AT]; z částky 900 Kč za tři s tím související režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1, odst. 3 AT. Za další podání žalobkyně soud náhradu nákladů nepřiznal, neboť se jednalo o vyjasňování chyby v dataci žádosti, které se dopustila žalobkyně, nebo o argumentaci, která již mohla být obsažena v žalobě, případně o její opakování.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 24. července 2019

Mgr. Václav Trajer, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)